

Nyt fra historisk Videnskab i Ind- og Udland.

Den 26. Okt. 1905 døde fhv. Professor Johan Louis Ussing, 85 $\frac{1}{2}$ Aar gammel. Han havde i et halvt Aarhundrede været Lærer ved Universitetet i græsk og romersk Filologi, og han havde omfattet denne Gjerning med Liv og Sjæl, ikke alene fordi han elskede det Fag, som han foredrog, men fordi Lærergjerning og al Virken for Universitetet var ham kjær. Endnu efter at være afgaaet som Professor (1896) holdt han Forelæsninger ved Universitetet og medvirkede efter dets Anmodning, naar man havde Trang til at anvende hans omfattende Kundskaber og Indsigt. Ussings Skrifter om Oldtiden angaa i høiere Grad dens historiske Sider end de sproglige, idet han — især — granskede Kulturlivet (*Grækernes og Romernes huslige og private Liv*, 1863, *Undervisningen hos Grækerne og Romerne*, 1865) og dernæst med afgjort Forkjærlighed studerede Kunstarkæologien; paa flere Reiser, som han har skildret i livligt skrevne Bøger, havde han ved Selvsyn kunnet trænge ind i Forstaaelsen af Monumenternes rette Karakter og Aand. Blandt hans mange værdifulde Arbejder kan nævnes hans Afhandling om Parthenon (1849), den store Bog om Pergamos (1897), hans mærkelige Undersøgelser om det Tidspunkt, da Vitruvius' Bog om Architekturen kunde være forfattet (1896).

I dette Tidsskrift vil der være særlig Grund til at mindes, hvad Ussing har udrettet for vort eget Lands Kunsthistorie. Han var Høyens Discipel og blev ved sin varme Følelse for Kunsten og fine Forstaaelse af den hans nære Ven; Ussing udgav efter hans Død hans Skrifter og ligeledes en omfattende Biografi af Høyen (1872). I en Afhandling *Om Ledøje Kirke* (1879) belyste han denne Kirkes rette Karakter som Gaards-

kirke og dens arkitektoniske Slægtforhold. Jævnlig tog Ussing til Orde i Debatter om kunstneriske og kunsthistoriske Spørgsmaal, og den livfulde og aandfulde Forsker bevarede sig frisk og ungdommelig selv i sin høie Alderdom. *Joh. Stp.*

Den ansete svenske Litteraturhistoriker Gustaf Ljunggren, f. 1823, fra 1859 til 1889 Professor ved Lunds Universitet, Medlem af det svenske Akademi, er død 31. August 1905. Blandt hans Arbejder skal fremhæves: *Svenska drammat intill slutet af sjuttonde århundradet* (1864), *Svenska akademien historia 1786—1886*, 1.—2. D. (1886) samt især: *Svenska vitterhetens häfder efter Gustaf III's död*, 1.—5. D. (gaar til 1821; 1873—95). Desuden har han forfattet Teksten til *Skånska herregårdar*, 1.—6. D. (1853—63) og udgivet en Afhandling om *St. Knuts gillet i Lund* (1869).

I Anledning af Professor J. E. Sars' 70 aarige Fødselsdag i Oktbr. 1905 har en Række af hans Venner og Disciple samlet sig om Udgivelsen af et ham tilegnet Festskrift *Historiske Afhandlinger*. (Kristiania, 1905). Skriftet har et mangeartet Indhold. Til almindelig Kultur-, Sprog- og Religionsforskning hører Chr. Collins Afhandling: *Hvad er Kultur*, Hjalmar Falks *Forelæsning om Sprogets Oprindelse*, og W. Schencke's *Religionshistoriske Bemærkninger angaaende kristelige Sakramenter*. Fransk Historie behandles af Otto Andersen i en Karakteristik af *Catharina af Medicis*. Gerhard Gran redegør for *Holbergs „Indledning til Naturretten“* med Betoning dels af Pufendorfs Paavirkning paa Holberg, dels af Sammenhængen mellem dennes naturretlige Studier og hans almindelige Samfundsinteresse. Størst Plads indtager dog, som naturligt, Bidragene til norsk Historie. E. Bull giver *Bidrag til Jemtlands Historie fra Kristian III. til Kristian IV.* Yngvar Nielsen undersøger i en Afhandling om *De gamle Helligdomme paa Selja* Maaden, hvorpaa den ældste kristelige Kultus afløste den hedenske, og katolske Helgener blev dyrkede, hvor der før havde været Kultussteder for hedenske Guddomme. Ebbe Hertzberg vil gennem en Undersøgelse af *Vore ældste Lovtexters oprindelige Nedskrivelsestid* paavise at den første skriftlige Optegnelse af